

Előfizetési díj helyben:

Egész évre 10 kor. — fill.
Egy hóra 90 „
Egy hétre 20 „

—

Vidékre postal szétküldéssel

Egész évre 14 kor
Fél évre 7 „

—

Egyes szám 4 fillér.

SZEKELYSEG

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatali
Főtér 7. szám alatt.

—

Hirdetések csm. 8 fillér,
iparosok és kereskedők kod
vezményben részesülnek.

—

Nyilttér soronként 40 fill.

—

Fáziratok nem adatnak vissza.

Kiadja a marosvásárhelyi függetlenségi és 48-as párt
támogatásával
a „S Z E K E L Y S E G” lapkiadóvállalat.

Felelős szerkesztő:

SZ. SZAKÁTS PÉTER.

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonja 101. sz.

A nemzetiségek mozgalmá.

Jobb félni, mint megijedni!

Ennek a közmondásnak az igazsága vezet, mikor a nemzetiségeknek ország-szerte nyilvánuló szervezkedését látjuk, s az országházban elhangzott nemzetellenes beszédek halljuk. E mozgalom veszedelmet rejt magában; veszedelmet, mely az egész magyar társadalmat, az egész magyar nemzeti életet fenyegeti.

A magyar nemzetre még csak ezután vár igazában az egységes és erős magyar állam megalkotásának feladata. E feladatának megoldásához szükséges a társadalom egyesített erőinek odaadó kifejtése.

E feladat megoldása olyan óriási munka, mely igénybe veszi a nemzet egy célra irányított törekvése dolgában a lelkesülés egész teljességét.

Hogyan foghat a nemzet ezen munkához, ha társadalmi erőit egy ép oly oktalan, mint gonosz áramlat szétforgácsolja, sőt egymás ellen szenvedélyes harcra viszi?

Ime az egyik nagy veszedelem, mely a nemzetiségek fészkelődéseiből az egész nemzetre borulhat.

De van más veszedelem is. A pánszláv mozgalom veszélyes áramlata, mely éjszakeről délre irányul, s mely a kis szigetet, Magyarországot, elnyeléssel fenyegeti, — a dáko-románizmus, mely Erdélyt beolvasztani igyekszik az alakitandó nagy Oláhországba, — a szász fészkelődés, mely kifelé gravitál: mind olyan tünetek, melyek a komolyan gondolkodó hazafiak lelkének egére vészes fellegként nehezdednek.

Abban a kisérteties homályban, mely a hazára ereszkedett, csak egy őrtüz csillog: **a függetlenségi és 48-as párt.**

A magát liberálisnak gunyolt kormánypárt a nemzetiségek fészkelődését hideg nyugalommal szemléli s még nem is tiltakozik az országházban elhangzó nemzet-sértő kifejezések ellen.

A néppárt nyíltan paktál a nemzetiségekkel.

Hol van mentővárunk, kiben legyen reménységünk?

Nézzétek azt a tiszta, önzetlen hazafias pártot, a **függetlenség**it, hogy zudul fel a nemzetsértő kifejezések hallatára, hogy álezázza le a nemzetiségek mozgalmát hidegen szemlélő kormányt!

Csak tovább, előre, a rég megkezdett uton ti Tyrteruszai a magyar haza függetlenségének, önállóságának.

Bennetek van csak reménységünk, mert csak ti szolgáljátok önzetlenül a magyar hazát. Ezt megmutattátok mindannyiszor, valahányszor alkotmányunk sarkköve megingott, vagy nemzetünket veszély fenyegette.

Ezután is bennetek akarunk bizni és erősen hiszszük, hogy nem csalatkozunk!

Sz—r.

Visszadobott költségvetés.

„A kik, a mihez nem értenek, annak hagyjanak békét!”

Tegnap számunkban már hirt adtunk arról, hogy a belügyministerium a város 1902. évi költségvetését nem hagyta jóvá, mert az elejétől végig **nélkülözi a realis alapot**. Mikor a költségvetés készült, annak idején, hogy úgy mondjam, sokat bajlódunk ezzel az igen fontos ügygyel s már akkor előre jeleztük, hogy az ilyen alapon fenn nem állhat.

Erre megczáfoltattunk három oldalról. Ránk czáfolt a számvevőség, reánk a tanács s a törvényhatóság egy része, mely a tárgyalások során helyesnek találta a bemutatott költségvetést.

És most mind a hármat erősen megczáfolja a belügyminister, ki a költségvetést azzal dobta vissza, hogy: **tessék újra tárgyalni!**

Mi felfejtettük annak idején, mikor a pótdó megállapításáról szó volt, hogy a számvevőség előirányzata maga a kimagyarázhatatlan abszurdum. Mert nincs olyan képzelő tehetség a világon, mely Marosvásárhely várost 56—60% pótdóval tovább kormányozhatónak gondolja.

Erre is megkaptuk a „szakemberek” reflexióját t. i. „a mihez mi nem értünk, annak hagyjunk békét.” Nekünk igaz, hogy csak felfogásunk és nem szaktudományunk dik-tálta egyes észrevételeinket tollba, de annyi most már bizonyos, hogy a minister nagy nyomorúságot jövendől, ha azon az alapon maradunk, melyet a „szaktudományosok” a városnak kijelöltek.

Felelős szerkesztőnk, mint törvényhatósági bizotts. tag is éppen azokat mondotta el a törvényhatóságban, melyek e lapok hasábjain megirattak, azonban az ügy sürgösségénél fogva, szavait csak a tárgyalások után voltak szívesek meghallani.

Felette sajnáljuk, hogy a belügyministeri leiratot, daczára utánjárásunknak, nem tudjuk leköszölni, mert abból a város közönsége véleményét alkothatna magának a számvevőségről, a tanácsról s a törvényhatóság azon részéről, kik a költségvetést annak idején helyesnek és elfogadhatónak találták.

Ebbeli mulasztásunkat azonban rövid idő múlva helyre hozzuk, csak éppen azt kell bevárunk, hogy a polgármesteri levéltár a sajtó képviselőinek is nyitva álljon.

Ma ez nem létezik, de létezni fog.

Különben az egész leiratnak az a magja, hogy a „szaktudományosok” még **soha sem tanultak meg számolni**, melyre most már azt hiszem kadenciát mondani **Bárány János** sem tudna.

A visszadobott költségvetés pedig későre, de még is megjött elégtételül **azokn ik**, kikre azt vetették volt czáfolatul, hogy **„a kik, a mihez nem értenek, annak hagyjanak békét.”**

Ezeknek az uraknak igazuk volt.

A bál vége.

— Osszevagdalt huszárok. —

Véres verekedés volt Aradon vasárnapról hétfőre virradó éjjel. Huszárok és kocsisok kaptak össze beborozott állapotban.

A verekedésben a huszárok huzták a rövidet, mert három huszár halálos sebesülésekkel maradt a harc színhelyén.

A harc előzménye a következő: A Leininger-utca 1. szám alatt levő Ungureán-féle kocszmában bál volt. Ott mulattak a huszárok is: Nagy Bálint tizedes, Bajusz András őrvezető s Ambrus Mihály közhuszár.

Mulatas közben összeszólalkoztak a huszárok a civil legényekkel. Később aztán hazafelé igyekeztek a katonák és az utcán

ujból kezdtek a veszekedés s e közben egyik huszár állítólag mellbelőköt egy legényt.

Erre megindult a verekedés. Egyik legény kihuzta Nagy Bálint tizedes kardját s azzal a huszár fejére vágott, úgy, hogy az nyomban lerogyott a földre. A legények sokan voltak, a huszárok pedig alig támolyogtak a részegségtől s így könnyen elbántak velük. A másik kettőtől is elvették a kardot s azzal össze-vissza vagdalták őket, míg mind a három huszár véresen össze nem esett.

Az összevagdalt huszárokat a várbeli csapat-kórházba szállították, hol a halállal vívdnak.

Hol vagy bölcs Salamon.

— Egy gyermek és három anya. —

Különös ügyben kell ítéletet hozzon Bern kantonjának bírása, a kinek három anyával gyült meg a baja egy gyermek miatt. Ítéletet kell mondania, hogy kié a gyermek, noha a három anya közül csak egy tudja az igazságot s az az egy anya sem az igazi.

A dolog úgy esett, hogy egy Mayer nevű szabó válni akart a feleségétől, mert nem volt gyermeke. A múlt év vége felé elutazott üzleti ügyekben s néhány hónapra rá levelet kapott a feleségétől, melyben az tudtára adta neki, hogy leánya született.

Az apa turboldogan válaszolt, hogy rögtön utazik haza. De a gyermek a születése után csakhamar meghalt. A szegény asszony nem merete ezt megmondani a férjének. A lapokban hirdést tett közzé, melyben örökbe fogadandó gyermeket keresett. Jelentkezett is egy nő; meg is egyeztek.

A férj meglátogatta feleségét, megnézte a gyermeket, boldog volt és ismét elutazott. Azonban ember tervez, Isten végez: az igazi anya jelentkezett, mondván, hogy megbánta a dolgot. Vissza is adta a pénzt.

Az ánya, mielőtt visszaadta volna a gyermeket, új hirdést tett közzé, keresvén egy másik gyermeket. Nagy öröme jelöltek is egy másik asszony, a kinek gyereke feltűnően hasonlított az örökbe vett első gyermekhez. Még mielőtt az első számú gyereket visszaadta volna az igazi anyának, a második számú gyerek meghült és meghalt. A két gyerek tényleg hasonlított egymáshoz és egyik anya sem akarta elhinni, hogy az ő gyermeke halt volna meg.

Pörre került a dolog. A két anya magáénak mondta az egy élő gyermeket. A boldogtalan ánya nem tudott mit csinálni, levelet írt férjének, amelyben mindent bevallott.

A férj gyorsan haza utazott, el nem hitt az egészről semmit, hanem kapta a gyermeket, magáénak mondván azt és elvitte magával útra.

A bírónak tehát, a kinek majd ítélnie kell, nemcsak három anyával, de egy apával is meggyűlik majd a baja.

Az ítélet a jövő héten várható.

Színház.

„A kis szökevény“

Került előadásra esztörtökön este Takács Ágoston karnagy jutalomjátékául — majdnem üres ház előtt.

A karnagy csakugyan kitett magáért ez este, mert a zene és ének számok mind kifogástalanok voltak.

De a közönség jóakaró pártfogása hiányzott; pedig hát jó kis bolondéria volt az estéli darab, a kevés számú közönség majdnem halálra nevette magát, különösen az utolsó felvonásban. Ehhez járult a kitűnő zene.

A szereplők közül Vágó Géza Kardos Ede, Gyárfás Ödön, Vajda Lajos és Szabó Mariska említendők, kiknek kezében a legnagyobb szerep volt s kik eléggé megállották a helyüket.

Sz—r.

Országgyűlés.

Budapest, február 6.

A költségvetési vitát ez idő szerint a nemzetiségi kérdés dominálja. A vita mai szónokai majdnem mind ennek a fontos kérdéssel szentelték fejtegetéseiket. Mindjárt az első szónok Rabár Imre, a ruthének helyzetével foglalkozott és ezeknek kiállította a jó hazafiasságról szóló bizonyítványt.

Utána Rátkay László került sorra. Formás, szép beszédet mondott, melyben kiterjeszkedett az eddigi vita folyamán felhangzott minden kérdésre, majd a kormány pénzügyi politikáját bírálta és kijelentette, hogy sok gazdag és nagy pénzügyetnek adó- és bélyegkedvezményeket adnak, míg a szegény népen irgalmatlanul behajtanak mindent. A kormányt felszólította, hogy valósítsa meg minél előbb az önálló vámterületet. A függetlenségi párton nagy helyesléssel találkozott a tartalmas beszéd.

Hódossy Imre volt a mai ülés főszónoka, aki kizárólag a nemzetiségi kérdéssel foglalkozott. Veszélyes Ferenczettel polemizált és az ő sajátos, átlátszó, világos érvelésével kimutatta, hogy amit Veszélyes akar, az nem nemzetiségi törvény végrehajtása, hanem annak fölforgatása lenne.

Végül Sebess Dénes városunk képviselője komoly intelmet intézett a kormányhoz s a társadalomhoz a székelység megmentése érdekében, mely Erdélyben az eloláhosodás ellen mindenkor védbástyaül szolgált, de miután most a románok gazdasági harcra folytatnak a székelyek ellen, nagy baj van ott készülőben, melynek leküzdése egyike a legfontosabb feladatoknak.

Az ülés végén Nessi Pál előterjesztette tegnapi elmaradt interpellációját, melyben intézkedést kér a közoktatásügyi minisztertől, hogy szüntesse be a főváros községi iskoláiban a német nyelv tanítását.

H I R E K.

Marosvásárhely, 1902. február 7.

— **Molnár Emil**, lapunk munkatársa ma San-Remoba utazott. Munkatársunk ígéretét hívjuk, hogy lapunkat egy igen tanulságos utleirással fogja ellátni, melyet nagy utjában fog elkészíteni a „Székelység“ részére.

— **Altiszti bál.** A 62. cs. és kir gyalogezred 2. zászlóaljához tartozó őrmestereinek és altiszteinek koszoru estélye

folyó hó 5-én tartatott meg László vendéglőjében. A bál-anya Simet őrnagy neje volt, a kit gyönyörű virágoskorral ajándékoztak meg az őrmesterek. Jelen voltak a nevezett zászlóalj tisztszei teljes számmal Halagic alezredes vezetése alatt. Ott láttuk a 64-től Arendt ezredest, Berger és Bogdán őrnagyokat és Frenczio főhadnagyot. Megjelent a honvédség tisztikara egészen, élükön Takács és Koncz őrnaggyal. A honv. huszároktól Mariancsik ezredes tisztikarával. A civiléktől többen. A táncz darabokat a 64. gy.-ezr. zenekara játszotta, a csárdást pedig ezen zenekar „cigány“ bandája. A jó kedvű, élvezetes és minden tekintetben kifogástalan estélynek reggel 6 óra után volt vége. Dicsérettel kell megemlékeznünk Marczinyák fh. urról, és Wellner őrmesterről, kik a rendezőség élén állva, buzgó tevékenységet fejtettek ki, hogy az altiszti bál jól sikerüljön, mint a hogy ez meg is történt.

— **Humor a sikkasztóban.** Megirtuk volt, hogy Barcsai Adolf czukorgyári alkalmazott meglopta a czukorgyár részvénytársaságot 8—900 korona erejéig s azzal megszökött városunkból. Barcsai, a ki úgy látszik, figyelemmel kíséri a hirlapokat s így az ő róla írt híreket is olvasta, tegnap jelentkezett a rendőrségen és rektifikált. Mosolygó arczczal jelentette ki, hogy ő biza nem szökött meg, hanem itt lakik a városban s a körülményekhez képest jól érzi magát. Lenézőleg beszélt arról a kis öszszegről, a melyet elkezelt s melylyel, mint mondá, igazán nem érdemes megszökni. Vajjon Barcsai ur a börtön falai között is humorizálni fog.

— **Szólószeti előadás.** Pammer Jenő szólószeti felügyelő f. hó 11-én d. u. 4 órakor a tanácsház nagy termében előadást fog tartani. A gazda közönség figyelmét ezen előadásra felhívjuk.

— **Két kéménytűz.** Tegnap délután három órakor Óvári kőműves mester Deák Ferencz utca 61. hsz. alatti házában kéménytűz ütött ki. A háznál a tűzfal nem tudni építési engedéllyel, vagy a nélküli deszkából van készítve s így a szomszédokat tűzveszély fenyegette, a tűzoltó őrtanyára azonnal jelentés lett téve, de mint utánna jártunk, a tűzoltó őrtanyán egyáltalában felhívás nem történt. — A másik kéménytűz a Szent Miklós-utcában a Gergelyfi-házban volt. Erről már tud a tűzoltóság, mert ez a telefonos kisasszony reggelije után történt.

— **Kicsi cigány, kicsi fia.** Van nekünk egy punkum cigányunk, Jánosi, kinek a fia se nagyobb, mint becsületes 80 centi. A kicsi cigány kicsi fia nagyot gondolt s olyan kravart rendezett Salamon kocsimájában, hogy hire van a városban. Felforgatta az asztalokat, kiütötte az ablakokat, összetörte a poharakat és kiöntötte a borát és a mérgét. Azért tette mindezeket, mert megharagudt a maga kicsiségére. Most Jánosi Gyulát a rendőrségen vizsgálják, hogy majd meg nő s addig is leületnek vele egy pár napot. Ezt már azért, hogy elmenjen a kedve az éjjeli csendháborítástól.

— **Egy törvény hibái.** Alig mulik el nap, hogy az ujonnan alkotott vigéctörvényről miniszteri rendeletek ne érkeznének a hatóságokhoz. Ezek a rendeletek az új

törvény számtalan hibáit és hiányosságait akarják pótolni. Így legújabbán egy újabb bibát vettek észre, mely a takácsok teljes tönkretételét jelenti, mert ezek csakugyan egyedül a hazai vevőközönségre vannak utalva és az esetben, ha megrendelések gyűjtésében korlátozva vannak, vevőközönség nélkül maradnak. A rendelet erre az iparágira bizonyos megkötések mellett fel-függeszti a törvény intézkedését és megengedi a megrendelések gyűjtését.

— **A „vörös kereszt egylet” népkonyhájára** szivesek voltak adományozni: Dr. Engel Imréné 5 véka krumplit, 1 véka paszuj, 1 véka buzaliszt, br. Kemény Katalin 20 kiló zsír, Papp Zsigmondné 20 liter lenese, Petrás Géza 3 véka krumpli, 5 kilo rizs, 5 kiló dara, Csontos Jánosné 8 kilo zsirnak való, Toldalagi Anna grófnő 30 liter tej, „Székely Asztal Társaság” 8 korona, Knöpfler Elekné 3 véka paszuj, 5 véka kukoriczakása. Mely kegyes adományokért hálás köszönetet mond az elnökség.

— **Egy tisztos matrona halála.** A Kozma családot súlyos csapás érte kézdi-szt-lelki Kozma Jánosné: szül. Szathmári P. Lidia életének 75-ik évében elhalt városunkban. A tisztos matronát f. hó 8-án temetik el a református sírkertbe.

— **Egy bizonyítvány.** Bizonyára emlékeznek olvasóink arra, hogy lapunkban megírtuk volt a balai ref. tanító esetét. Most a nevezett község előjárósága egy többek által aláírt bizonyítványban arról értesíti lapunkat, hogy a leírt eset nem felel meg a valóságnak, mert Balában magyarok és oláhok jó egyelértésben élnek és hogy az egész eset a tanító beteges fantáziájának a szüleménye.

— **Mátyás az igazságos király szobra.** Husz év előtt Kolozsvár mozgalmat indított meg, hogy Magyarország nagy királyának, Mátyásnak az igazságosnak szülővárosában méltó szobor állíttassék. A szobor költségeit a nemzettől kérték s a biztató reményre elkészült a szobor, mely ma az érezőtudóban készen, már csak a felállításra vár. Egyelőre ennek utjában áll az a sajnálatos körülmény, hogy a szükséges költségre még mintegy 60.000 korona hiányzik. Kolozsvár közönsége a lehető megtette, de kimerült s így kénytelen a magyar haza ama fiaihoz fordulni kérés szavával, kik a nagy király emléke iránt való kegyeletből e célra áldozni készek és képesek. A hazafias adományok vagy közvetlenül, vagy pedig bármelyik fővárosi vagy vidéki hírlap szives közvetítésével a Mátyás-szobor bizottsághoz Szvacsina Géza kir. tanácsos, polgármester kezeihez, Kolozsvár cím alatt küldendők be.

— **A hosszufalusi kir. járás-bíróság.** Hir szerint — beakarják olvasztani ezen járásbírószágot a brassóiba. A mi pedig mindenestre nagy hátránya lenne a hétfalusi lakósságnak, a csángóknak, akiknek csak törvénykezési kiadásai növekednének ez által. A hir hallatára küldöttséget küldöttek Hétfaluból Budapestre, a hosszufalusi járásbírószág további fentartása érdekében.

— **A ki három évszázadot élt.** Ritka magas életkort ért el Penz Péter módosi lakos, aki a napokban hunyt e

néhány napi gyengélkedés után. Penz 1799. év december havában született Katalinfalván és mint napszámos kereste a kenyerét. Néhány év óta módoson élő leányánál élt, mignem most 103 éves korában elhunyt.

Egyről-másról.

A czipész szerencséje. Bergamo olasz városban egy Cesare Mazzoleni nevű czipész él, ki ezelőtt tizenkilenc évvel, amikor maga még csak huszonkét éves volt, egy színtársulattal, mint kórista, egész Európát bebarlangolta. Mialatt a társaság Franciaországban járt, Mazzoleni megismerkedett egy ballerínával, akivel hónapokon keresztül szerelmi viszonyt folytatott. Azután, megunva a nomád életet, visszatért Bergamobá, hol megtanulta a czipész-mesterséget és egy tisztességes leányt vett nőül, akitől fia született és ez most tíz éves. Nagy vagyona a czipőfoltozásból a derék Mazzoleni nem tett szert, de a napokban megjelent nála egy francia jegyző, aki közölte vele, hogy X. asszony, ki Nizzában meghalt, 400.000 frankot hagyott rá örökségül. A suszter azt hitte, hogy álmodik, de tényleg örökölt, mert a Nizzában elhalt hölgy nem nem volt, más mint az ő ballerínája. A ballerina több mint egy millió frankot hagyott hátra, melyből a nagyobb rész jelenleg tízenyolcz éves fiát illeti meg, aki a suszternek is fia. A derék Mazzoleni eddig nem is tudott erről a fiáról, de most kénytelen lesz többet törődni vele, mert a ballerina csak azzal a föltétellel hagyta a 400.000 frankot egykori kedvesére, hogy fiát nyilvánosan elismeri és neveléséről is gondoskodik. Ezt Persze Mazzoleni meg fogja tenni, annyival is inkább, mert beleegyezett a felesége is, ki szívesen megbocsátotta férjének azt a „ballépést”, melynek ily szerencsés következményei voltak.

REGÉNY-CSARNOK.

Kaftány feleség nélkül, és feleség kaftány nélkül.

TÖRTÉNETI HUMORESK.

(Folytatás)

8.

Szalánczy uram az egész követségi dologban ennek örvendett legjobban. A multkor, midőn legelőbb a nagyvezérnél voltak, az előteremben, míg a többiek körülnéztek, ő kettőt kuporított a nyakába s csak akkor vették észre, midőn haza értek.

Eleget gunyolták érte, különösen a főkövet Balassy haragudott reá, ki maga is igen fősvény vala.

Most, hogy a császári kertbe értek, legelőbb is a diványterembe értek, hol a követség számára adott kaftányok voltak.

Ott várta őket a nagyvezér, Rikjab-kaimakám s vagy két pasa. A nagyvezér jó termetű gyerek volt, de roppant horgas orral, mely félre állott s kerek nyitott szájjával egy tökéletes kérdőjelt egészített ki;

a kaimakám pedig egy fölnyomott orru néger herélt volt, kinek orra szája egy fölkiáltó jelhez hasonlított leginkább.

Legelőbb Balassy uram választott s két csokadár rá is huzott egy czifra kaftányt. Aztán Borsos következett volna, de elébe toladott egy spanyol tiszt Áldana Bernáld, „ki később Lippát adta volt föl” s elváltotta a legszebbiket. Így Borsosnak csak a harmadrangú jutott.

Szalánczy váltig toladott előre, mert Balassy, mire oda ért, mind kiosztá a többi saját emberei, Mehmet aga és a tihányak, kit Erdély fejedelmei szoktak tartani a portánál, hogy legyen ki kémkedjék és ügyeket vigye, de a kik rendesen csak lopták őket.

„Hát nekem” kiáltá Szalánczy „egy kaftány sem jutott?”

„Hallgasson kigyelmed; kapott a multkor kettőt is csititá Balassy „bejöhét anélkül is.”

„Ugyan ügyé? Hát ki embere vagyok én?” folytató Szalánczy a mint a torkán kifért „nem a Báthori Gábor önagyágáé? Mivel különb nemes ember kigyelmed nálam, hogy ugy regnál rajtam s helyettem minden szolgáját fölczifrázza?”

„Ugyan taceát Dominatio Vestra” csititá Borsos Szalánczy mentéjét rángatva, „ne hozzon a követségre meg az országra gyalázatot.”

„Nem bánom én” kiabált még hangosabban „kigyelmeteké a gyalázat, én megyek s egyszerre a fővezértől kérek. S ezzel elő is lépett mellére keresztezett kezekkel.

„Itt az enyém” szól hozzá Pálfy Feri, huzza fel kigyelmed, ha egy rongy miatt képes volna lehuzni az arczánk bőrit, e hól né, vegye fel” s azzal lekanyarítá a magáét nyakából. . .

„Majd bizony! szólta a Szalánczy orra elől felkapva Pálfy kaftányát Balassy” már csak inkább magannak tartom, mint ennek a zsgorinak adjuk.

„Lássá kelmed” szóló vérvörössé válva Szalánczy, „kérek én szebbet a fővezértől” s csakugyan kilépett a sorból.

„Ha barátok akarunk maradni,” szóló Borsos Szalánczy hátába fogódzva, „ne tegye ezt a csufszágot rajtunk.”

(Folyt. köv.)

Főmunkatárs: **Oroszlány Gábor.**

Farsangi idényre! ajánlatos és szükséges a legdivatosabb újdonságok bali és utcái illatszerekben, rendkívül erős (intenzív) sok ideig tartó. Határozatlan (Kompositió), valamint az összes virágillatokban. Hőlgyporok (pouderek) minden színben. Szappanok minden illatban a legolcsóbban és legmegbízhatóbb finom minőségben csakis nállam, mint eme szakmában egyedül hivatott speciálisan szereshetők be. Alkalmi ajándék, dísz tárgyak állandóan nagy választékban. Szives megtekintést kér

BENŐ B. R.

(24.) illatszerész és speciálalista

M.-Vásárhely, Bolyai-utca, Papp-palota.

A Szentgyörgy-utca 10. sz. alatti
7 szobából, előszoba, zárt folyosó,
konyha, élés- és fűskamra, pince és
padlásból álló

emeleti lakás,

4 lóra istálló és nagy záros kocsiszin
1902. május 1-től kezdve

kiadó.

Értekezhetni Gáspár Gyula és
Eckwert József-nél Marosvásárhelyt.
(57) 4-6

1900—901. évi termésü
600 veder

KITÜNŐ JÓ BOR

ELADÓ

Simó József

földbirtokosnál

Harasztkereken.

(47.)

(8-8)

Hirdetmény.

A Kossuth Lajos utcában a 19. ház-
szám alatt volt

Letzter-féle vendéglői helyiség

f. 1902. évi május hó 1-től

bérbe kiadó.

Értekezhetni Kossuth L. utca 22. szám
alatt, földszint

Dájbukát János

(54) 5-6

örökösei.

A takarékpénztár alatti

pinczében

ezentul, a mig a készlet tartani fog

házi törköly pálinka

kapható literenként 1 kor. 20 fillérért.

Tisztelettel

6-6.

Lutmann Iván.

(45.)

Gr. Toldalagi Tibor-féle
tavalyi Rizling és több faj szőlőből

SZÜRT BOR

egy liter kihordva . . . 36 kr.

helybe fogyasztva . . . 40 "

B.-madarasi új bor!

egy liter kihordva . . . 32 kr.

helybe fogyasztva . . . 36 "

Vakarcs Bélánál Kör-utca 79.

8-0.

(46.)

Hülesből eredő bántalmak ellen
(köszvény, csusz, hát-, oldal-, derék-, kar-
és lábfájás) gyors és biztos hatású
bedörzsölő gyógyszer a

Rheuma-kenőcs.

Párszori bedörzsölésre a legkinosabb
fájdalmakat is megszünteti. — Ára
1 és 2 korona.

Érdélyi fogcsepp,

a legerősebb fogfájást pár perc alatt
elmulasztja. — Ára 60 fillér.

Kaphatók egyedül a

dr. BERNÁDY-féle gyógyszerárban

Marosvásárhelyen a legrégebb, kitünő hír-
névnek örvendő gyógyszerár.

7.)

20-0.

(23.)

Lakás változás.

Tisztelettel hozom b. tudomására üzletfe-
leimnek és barátaimnak, hogy lakásom és

szabó műhelyemet

f. évi február hó 1-ével

a Főter 7. szám alá tettem át.

További szíves pártfogást kérve, vagyok
Kész szolgálattal

Werner János

55 5-6)

férfi szabó.

Olcsó Tüzi-lécz és bükkfa-raktár.

A n. é. közönség b. figyelmét bátorkodom
felhívni Szentgyörgy kültelep (Felső-vasut-
utca) 7. szám alatt levő

száraz bükkfa raktáromra.
Rövidre vágott, nem usztatott
métermázsanként házhoz szállítva

50 krajczár.

Ugyanitt kapható kitünő

száraz tüzi-lécz,

hol az elárusítást kis mértékben is eszköz-
löm. A raktárnál 100 kiló pontosan kimérve
55 krajczár. Házhoz szállítva 65 krajczár.
Kitünő tiszta bükkfa. Pontos kimérés.

Telefonszám 171.

Tisztelettel

Beer József-né

Olcsó ruházzkodás!

A „Marosvásárhelyi Ipari Hitelszövetkezet
mint az Országos Központi Hitelszövetkezet tagja“

Szabóipari szakcsoportjánál:

a legkitünőbb kelmék és anya-
gokból igen jutányos áron és
kedvező fizetési föltéte-
lek mellett készíttetnek meg-
rendelésre

öltönyök és egyes ruhadarabok.

Hazai és külföldi
szövetekben
és

hozzávalókban

nagy választék!

Bőripari

szakcsoportjánál:

raktáron tartatnak a

csizmakészítők

és

czipésztagok

részére a legjobb

szükségleti czikkek.

Ugyanitt rendelések is elfogad-
tatnak, mindenféle lábbelikre

nézve.

(6.)